

Morten Haagensen, som deler ut både middag for to og blomster til noen heldige publikummere.

Alle som kommer får servert gløgg og pepperkaker når de kommer. Det er romantikk og julestemning som står i høysetet på søndag.

– «Love Actually» er en julefilm som florerer på de aller fleste lister over «filmer du må se i jula», enten det er filmkritikere eller publikum som lager listene, sier Haagensen.

Rollelista er sterk, med navn som Hugh Grant, Colin Firth,

Liam Neeson, Emma Thompson, Keira Knightley og Bill Nighy for å nevne bare noen av stjernene i filmen.

Filmen gikk på norske kinoer i 2003. Det er et samarbeid mellom 20 norske kinoer som nå fører til at den blir relansert på

norske kinoer.

– Jeg har tenkt på denne filmen i flere år og tok initiativet til å få den opp på kino igjen. Flere av vårt publikum har etterspurt de gode romantiske filmene og nå har vi fått med oss 20 norske kinoer til å vise Love Actually.

– Allerede nå går det billetter, og det er svært gledelig å se at det går an å hente inn de gode klassikerne fra arkivet, sier Haagensen.

ed svenske Laleh.

SKJERMDUMP FRA NRK.NO

anset med Butler

Høydepunktet

Koret fikk øvd med artistene på lydprøven, men der var det noen andre som sang for Seal, så han fikk de ikke prøvd seg med før på generalprøven. Gospelkoret var med på den amerikanske stjernes største hit «Kiss from a rose».

– Det var utrolig stas å få synge med Seal, sier Hegdal.

Kveldens høydepunkt var likevel «Some die young» med svenske Laleh. Låta som har fått en helt spesiell betydning etter 22. juli.

– Det var spesielt. Den sangen har vært symbolsk her i Norge. Også virke Laleh som ei superfin og hyggelig dame, skryter Hegdal.

Med en forsinka generalprøve ble det en ganske hektisk kveld.

– Du må være fokusert og konsentrert i mange timer, sier Hegdal, som forteller at stemning og spenning bygger seg opp hele veien. Og på de første nummerne ble hun bare mer nervøs da hun kom på scenen. Likevel koste hun seg.

– Det er utrolig artig å få være med på dette flere ganger.

God følelse

Når Opdalingen snakker med Hegdal sitter hun og kikker gjennom opptaket fra tirsdagen. Hun kan derfor ikke si så mye om prestasjonen, men hun sitter igjen med en god følelse.

– Jeg er overrasket over at vi høres så godt. Det følte som det gikk bra, og like etter konserten var vi kjempefornøyde, forteller hun.

Dans og bilder

Etter konserten var det duket for fest med kjendisene.

– Fikk du møtt noen kjendiser?

– Jaja, men jeg sprang ikke etter dem akkurat. Sarah Jessica Parker tok bilde sammen med oss. Vi fikk også møte Gerard Butler. Han var en veldig fin fyr. Han tok bilder og dansa med oss. Det samme med Karpe Diem, forteller Hegdal.

I tillegg til å få stå på scenen, syns Hegdal det var spennende å se hvordan man jobber bak scenen med så store produksjoner. Hun er klar for å stille hvis de får oppdraget neste år også.

– Klart det. Det var så vidt jeg fikk vært med i år, men jeg er veldig glad for at det ordnet seg.

Skjerves sjangertreff

Er det jazz? Er det folkemusikk? Det er et nydelig treff i sjangrenes felles skog.

RENNEBU/TRONDHEIM: Rennebus største sangfugl fikk med seg noen av landets fremste jazzmusikere i det spellemannprisbelønnede Øra studio. Det måtte bare bli bra.

At de hadde dårlig tid og at Skjerve var forkjølt under innspillingen påvirker overhodet ikke inntrykket man sitter igjen med, der man kan lukke øynene i sofakroken med et pledd og varm kopp te og bare: Nyte.

Skjerves umiskjennelige stemme starter rolig og forsiktig med farfar Arnt Skjerves «Nestekjærleik», som har fulgt henne hele livet. Den setter godt an tonen; et rent lydbylde, uten alt for mye lek og eksperimentering i arrangementene som stort sett Skjerve selv står for.

Og tekstene, de er et knippe herlig underfundige sådanne, vel verdt å bruke litt tid på. For det går som en rød tråd gjennom de elleve sporene, og framheves av framføringen der vokalen står fremst uten å gjøre musikerne til statister, uavhengig av hvem som har signert tekstene.

«Skulle broren dø, skulle dei dø ilag», skriver Arnt Skjerve, «I kveld går eg dit som eg ikkje skal» innrømmer Astrid Krog Halse, «Lær meg å kjenne dine tanker og øves i å tenke dem!» skriver Jacob Paulli mens thomas Kingo skriver «Du best min tarv og trang, o Herre, kjenner». Selv avslutter Heidi Skjerve med ordene «No kjem e hem fer å bli her ei stund. Å tåk en kvil i hån-dom din. Å, bårå me.»

Tittelsporet «Vegen åt deg» er signert meldalingen Halse, og er kanskje den som umiddelbart går rett inn i hjertet mitt. Ikke minst på grunn av nettopp teksten. Ellers skiller «Nysnøen», med farfars tekst, seg noe ut, med en lettere melodi enn de fleste andre. Uten at jeg helt vet hvorfor, gir den meg julestem-

«VEGEN ÅT DEG»

- Heidi Skjerve (sang), John Pål Inderberg (barytonsaxofon), Vigleik Storaas (piano) og Trygve Waldemar Fiske (bass).
- Innspilt og produsert i Øra studio, utgitt på Øra fonogram.
- Elleve spor, med tekster av blant annet Arnt Skjerve, Astrid Krog Halsen, Heidi Skjerve.

ning.

Også Hilmar Alexandersens pols er et slikt «friminutt», på flere vis: Her er det Inderbergs saxofon som er det bærende. Ellers må også den fire linjer lange «Kom te mæ» spesielt nevnes, tradisjonen etter Oskar Folden går raskt inn i nynnerepertoaret.

Skjerve bedriver ellers en gjenbruk som understreker at sjanger er ingen hindring. Ikke bare har farfars «Nestekjærleik» tidligere vært spilt inn med folkemusikkgruppen Flukt, men tittellåten fra debutalbumet «Coming home», en renspektet jazzalbum, opptreer nå i ny språkdrakt; fra enkelsk til nynorsk.

Tonene er de samme, arrangementet litt annerledes. Litt mer bundet enn tidligere, i likhet med det meste av albumet. Tidligere har jazzens improvisasjon vært framtrøende, her har jazzmusikerne lagt den litt til side. Også Skjerve synger strammere enn hun ofte gjør ellers.

Det kler folkemusikkjazzen.

Dette er et album som bør være å finne i minst ett eksemplar under samtlige juletre i regionen dette året.

Siv Storløyen